

คำวินิจฉัยของ พลโท จุล อติเรก ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๐ - ๕๕/๒๕๕๕

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ศาลยุติธรรม ส่งคำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องรวม ๑๐ คำร้อง จากศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ๘ คำร้อง และศาลแพ่ง ๑ คำร้อง และศาลจังหวัดสมุทรสาคร ๑ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณา วินิจฉัยว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

๑. ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ จำนวน ๘ คำร้อง คือ

๑.๑ คดีหมายเลขดำที่ ย. ๑๕๒๕/๒๕๕๓ ระหว่างกองทุนรวมโกลบอลไทย พร็อพเพอร์ตี้ โจทก์ นางกัลยาณี วรรณสมบัติ จำเลย โดยจำเลยโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๑.๒ คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๔๗/๒๕๕๓ ระหว่างกองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นายฉัตรชัย ตริอรรถบุรณธ์ จำเลย โดยจำเลยโต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๗

๑.๓ คดีหมายเลขดำที่ ๔๔๕๐/๒๕๕๓ ระหว่างกองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท โตโยต้าสระบุรี (๑๕๕๕) ผู้จำหน่ายโตโยต้า จำกัด ที่ ๑ นายบุญสม บุญวิสุทธิ์ ที่ ๒ นายพรชัย บุญวิสุทธิ์ ที่ ๓ และนายสุกิจ บุญวิสุทธิ์ ที่ ๔ จำเลย โดยจำเลยทั้งสี่โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๕

๑.๔ คดีหมายเลขดำที่ ๕๒๒๔/๒๕๕๓ ระหว่างกองทุนรวมบางกอกแคปปิตอล โจทก์ บริษัท สติงและลวดเกลียว จำกัด ที่ ๑ บริษัท พญาเม็งรายคันทริคส์ จำกัด ที่ ๒ บริษัท คิโต้ (ไทย) จำกัด ที่ ๓ นายสมบุรณธ์ สุริยบุรพกุล ที่ ๔ และนายบัณฑิต สุริยบุรพกุล ที่ ๕ จำเลย โดยจำเลยที่ ๑ ถึงที่ ๔ โต้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

๑.๕ คดีหมายเลขดำที่ ๖๕๕/๒๕๕๔ ระหว่างกองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นางเอริน รักตะกนิษฐ ที่ ๑ และนายกิตติชัย รักตะกนิษฐ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๕๐

๑.๖ คดีหมายเลขดำที่ ๘๑๘/๒๕๕๔ ระหว่างกองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ บริษัท ยงฮั่วหลี จำกัด ที่ ๑ และนายบัญชา ตั้งวรรัตน์ ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยที่ ๒ ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๑.๗ คดีหมายเลขดำที่ ๑๔๕๒/๒๕๕๔ ระหว่างกองทุนรวมไทยริสตรัคเจอร์ริง โจทก์ นายพินิจ จันทวสุ จำเลย โดยจำเลยได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๑.๘ คดีหมายเลขดำที่ ๓๖๘๕/๒๕๕๔ ระหว่างบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ นางรัชณี ซอโสติกุล ที่ ๑ และนายเกริกชัย ซอโสติกุล ที่ ๒ จำเลย โดยจำเลยทั้งสองได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

๒. ศาลแพ่งสงฆ์คำโต้แย้งของจำเลยซึ่งเป็นผู้ร้อง คดีหมายเลขดำที่ ๘๓๐๔/๒๕๕๓ ระหว่างกองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นายมนตรี เอกกรินทรกุล จำเลย โดยจำเลยได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

๓. ศาลจังหวัดสมุทรสาครสงฆ์คำโต้แย้งของจำเลยที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ร้อง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๑๔๓/๒๕๕๔ ระหว่างกองทุนรวมแอมมาแคปปิตอล โจทก์ นางสาวเพียงใจ ชื่นชูผล ที่ ๑ นายบุญ รุ่งแสงรัตนกุล ที่ ๒ โดยจำเลยที่ ๑ ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงินทั้งสองฉบับ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕

ข้อเท็จจริงตามคำร้องทั้งสิบคำร้อง ได้ความว่า โจทก์ฟ้องจำเลยให้ชำระหนี้ที่จำเลยเป็นหนี้บริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ซึ่งโจทก์ซื้อทรัพย์สินและสิทธิเรียกร้องของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์จากองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.) จำเลยซึ่งเป็นผู้ร้องทั้งสิบคำร้อง ได้แย้งว่า พระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๐ และพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจ ปรส. ขยายมูลหนี้ของบริษัทเงินทุนหรือบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยให้แก่โจทก์ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ แต่คำร้องของผู้ร้องทุกคำร้องไม่ได้ระบุบทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดดังกล่าวว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า คำร้องทั้งสิบคำร้อง มีรายละเอียดและคำขอให้วินิจฉัย มีลักษณะทำนองเดียวกัน จึงให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

ประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยคำร้องทั้งสิบคำร้องนี้หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในการที่ศาลจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย บังคับแก่คดีใด ถ้าศาลเห็นเองหรือคู่ความโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นต้องด้วยบทบัญญัติ มาตรา ๖ และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น ให้ศาลรอการพิจารณา พิพากษาคดีไว้ชั่วคราว และส่งความเห็นเช่นนั้นตามทางการเพื่อศาลรัฐธรรมนูญจะได้พิจารณาวินิจฉัย”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การโต้แย้งว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดี ชัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ วรรคหนึ่ง นั้น จะต้องเป็นบทบัญญัติที่ศาลจะยกขึ้นอ้างอิงในการพิจารณา วินิจฉัยชี้ขาดคดี ที่คู่ความกำลังดำเนินกระบวนการพิจารณาอยู่ หรือเป็นการชี้ขาดตามคำฟ้อง คำร้อง หรือ คำขอต่างๆ และต้องเป็นบทบัญญัติของกฎหมายด้วย นอกจากนี้บางกรณีแม้จะไม่ได้ระบุบทบัญญัติ แห่งกฎหมาย แต่ได้กล่าวถึงรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญของกฎหมาย ซึ่งพอเข้าใจได้ว่าหมายถึง ความหมายของบทบัญญัติมาตราใด ก็ถือได้ว่าอยู่ในความหมายของบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔

นอกจากนี้ ถ้าคำร้องได้บรรยายถึงกระบวนการตรากฎหมายว่าชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ถ้ากฎหมายนั้นมีบทบัญญัติที่เป็นสาระสำคัญเพียงหนึ่ง หรือสองมาตรา หากบรรยายไว้ในคำร้องและ พิจารณาว่าหมายถึงมาตราใดของกฎหมาย ก็อาจเข้ากรณีเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามความหมาย ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ ได้อีกด้วยและถ้ามาตราดังกล่าวชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญในสาระสำคัญ ก็อาจทำให้กฎหมายนั้นตกไปทั้งฉบับได้

คำร้องทั้งสิบคำร้องดังกล่าว ไม่ระบุให้ชัดเจนเพียงพอให้เข้าใจได้ว่า มีความหมายหรือหมายถึง บทบัญญัติมาตราใดของพระราชกำหนดการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน ฯ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงไม่มีประเด็นที่จะหยิบยกขึ้นวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น เมื่อคำร้องไม่ต้องด้วยกรณีตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔ จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องทั้งสิบคำร้อง

พลโท จุล อติเรก

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ